

[Karen Thuroe Hansen]

budspolitik, der favoriserer bestemte grupper i dette samfund.

Hvad angår punkt 2 i beslutningsforslag nr. B 64, er vi også fra konservativ side indstillet på, at det skulle være muligt at have ekstraindtægter – måske ikke de samme beløb, som SF foreslår – uden at der bliver afkortning i pensionstillægget.

Men når SF foreslår, at også folkepensionens grundbeløb skal afskaffes ved højere indtægter, står vi altså af fra det konservative folkepartis side. Selv om der har været en hel del tale om, at de, der havde en forholdsvis stor indtægt ved siden af folkepensionen, ikke skulle have denne folkepension – der har været kræfter i gang for, at den skulle afskaffes – har et flertal i dette folketing heldigvis endnu ikke formået at få det gennemført.

Jeg har før her i folketinget rejst spørgsmålet med hensyn til, at man fik nedtrapning i pensionstillægget, såfremt man havde indtægter ved siden af. Jeg har specielt rejst det i et spørgsmål, hvor et ægtepar under store afsavn havde tegnet indekskontrakter, og hvor det viste sig, da de endelig nåede 67 års alderen og kunne få disse indekskontrakter udbetalt, at de havde et minus på 43 kr., fordi de mistede pensionstillægget, fordi de fik renterne af indekskontrakterne. Det er aldeles urimeligt.

Vi kan altså ikke støtte SFs forslag nr. B 64. Hvad angår B 65 om invalidepension, vil jeg gerne henholde mig til, hvad socialministeren sagde. Der skal ses på disse ting, men i øjeblikket tror jeg ikke tiden er inde til det. Vi må gennemgå den betænkning, der er kommet, og se, hvad udvalget er kommet til med hensyn til at inddele invalidepensionerne.

SF fremhæver, at det nærmest skulle være en skam at lade sig forsørge, fordi man eventuelt fik laveste invalidepension. Jeg må stadig væk fremhæve, at familiemønsteret endnu ikke er lovbundet, således at man skal ud på arbejdsmarkedet, og selv om man eventuelt modtager laveste invalidepension, synes jeg ikke, det skulle være nogen skam at lade sig forsørge og, hvis man ikke har nogen muligheder for at lade sig forsørge, at få bi-standshjælp ved siden af. Jeg ser ikke nogen grund til, at vi på nuværende tidspunkt prøver på at forandre invalidepensionsloven, og det kan vi som sagt heller ikke støtte.

Pilgaard Andersen (FP):

Vi skal behandle to beslutningsforslag fra SF, og jeg kan indledningsvis sige, at vi ikke har særlig stor sympati for de to beslutningsforslag. Der er selvfølgelig enkelte ting i dem, som vi gerne vil være med til at fremme, men når vi vurderer dem som en helhed, må vi klart sige fra.

Det, der nok er hovedhjørnestenen i beslutningsforslag nr. B 64 om forbedring af folkepensionen, er forslaget om et pensions-tillæg på 625 kr. Det er en grundfilosofi, vi er helt klart imod; vi mener så afgjort, at der skal være ens pension til alle. Hvis der derimod var tale om at hæve selve grundbeløbet, ville fremskridtpartiet meget, meget gerne have været med til det, men det er der altså ikke tale om i det pågældende forslag.

SF har også set på indtægtsgrænserne. Det er et område, som vi fra fremskridtpartiet selvfølgelig meget gerne vil være med til at ændre. Vi så meget gerne, at man hævede indtægtsgrænserne fra 6.600 kr. til 9.600 kr. og fra 10.000 kr. til 20.000 kr. Det er ud fra den filosofi, at de mennesker skal have lov til også at have en indtægt ved siden af. Så vi er meget velvillige på det område.

Men når så SF længere henne i forslaget foreslår, at hele folkepensionen skal være indtægtsreguleret, ja, så er det også klart, at vi siger fuldstændig fra. Vi mener ikke, at man skal begynde at indtægtsregulere folkepensionen. Vi mener, at alle har ret til at få en pension i samfundet; når man har aftjent, man kan faktisk sige sin værnepligt ved at betale sine skatter, har man også ret til en pension. Det kan ikke være rimeligt, at man mister pensionen, hvis man overstiger en eller anden grænse. Efter vores opfattelse vil det betyde, at ingen mennesker vil stræbe efter at klare sig selv, så de har en rimelig tilværelse, den dag de bliver 67 år. På det område siger vi fuldstændig klart nej.

Det andet forslag, SF har fremsat, går ud på, at laveste invalidepension skal fjernes. Som nævnt af den socialdemokratiske ordfører er det bestemte grupper mennesker, der får tildelt laveste invalidepension, nemlig hjemmegående husmødre og nogle selvstændige.

Hvad er filosofien i, at man får tildelt den laveste invalidepension? Det er nok et spørgsmål, om vi ikke skal se på det fra en